

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת בהעלותך
שנת תשפ"ז

גליון
קנ"ה

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

- רגוע ושבע -

חִיבִים אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ

השִׁבַח לְבוֹרָא עוֹלָם שְׂזוּכִים לְחִזְק מְלַמְּדִים וּמְחַנְכִים תְּלַמְּדֵי הַיֵּחַל הַקָּדוֹשׁ בְּפֶרֶט וּמְכַל הָעוֹלָם בְּכֻלּוֹ. תוֹךְ תְּקוּפָה קְצָרָה יִשְׁמִיעוּ אֶת הַשְּׁעוּרִים בְּכָל הַמוֹסְדוֹת, כִּי הָעוֹלָם נִהְיָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׂבוּר, וְחִיבִים אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ, אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְתַּדָּר בְּלֹא הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ.

הַיּוֹם נִדְבַר בְּעֶקֶר עַל שְׁנֵי דְבָרִים, עַל לְהִיּוֹת רַגוּעַ וְלִהְיוֹת שָׂבֵעַ, וְעוֹד כְּמָה נִקְדוּת; זֶהוּ הַשְּׁעוּר לְהַיּוֹם, וְלֹא אֲאָרִיךָ, כִּי מִשְׁמִיעִים לָכֵן אֶת הַשְּׁעוּר בְּזִמְנָן שְׁלָכֶם, בַּהֶפְסָקָה.

עבודת השם הכי גדולה של המלמד

כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת מְלַמְּדִים (רמ"א, יורה דעה סימן רמה, סעיף י'): **"וְאִין לְמַלְמֵד לְנַעַר בְּלִילָה יוֹתֵר מִדְּאִי"**.

מִגִּיעִים עֲכָשׁוּ יְמֵי הַשׁוֹבְבִים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתֶם מְחַפְּשִׁים תְּקוּנִים, אֲתֶם רוֹצִים לְקוּם בְּשַׁעַה אַחַת לְפָנוֹת בְּקָר, שֶׁתִּדְעוּ, הָעֲבוּדָת הַשֵּׁם הַכִּי גְדוּלָה שֶׁל הַמְּלַמֵּד הִיא; שֶׁהוּא יֵשֵׁן טוֹב בְּלִילָה, כְּדִי שִׁיְהִי מְסַפֵּיק רַגוּעַ אֶל הַיְלָדִים.

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִכֶּל הַמְּלַמְּדִים שְׁעוּבָדִים אֲצַלְנוּ בַּמוֹסְדוֹת, שֶׁלֹּא יְבוֹאוּ בְּמוֹצָאֵי שְׁבֹת לְמַלְוָה מְלָכָה שְׂאָנוּ עוֹרְכִים, אִם אֲתֶם רוֹצִים לְהִיּוֹת חֲסִידִים שְׁלִי, לְכוּ לִישָׁן

תְּבַקְשׁוּ הַרְבֵּה מֵהֵשֵׁם, תוֹכְלוּ לְלַכֵּת לִישָׁן מִקֵּדָם.

אֲתָמוּל סִפְרָתִי לְבַחוּרִים מִיִּשְׁיבָה קְטָנָה שְׁכַשְׁהֲגַעְתִּי אֶל מוֹהֲרָא"ש, קָרִיאַת שְׁמַע הִיְתָה אֲצִלִּי דְבַר מְאוֹד קָשָׁה, הִיִּיתִי קוֹרֵא אֶת שְׁלוֹשׁ הַפְּרָשׁוֹת שֶׁל קָרִיאַת שְׁמַע וְהִיִּיתִי נִרְדָּם. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה זֶה הָיָה אֲצִלִּי כִּכָּה, אִם מִשּׁוּם שֶׁלֹּא הָיָה לִי כּוּחַ, אוֹ שֶׁעֲדִין לֹא אֲחֻזְתִּי שָׁם, אוֹ שֶׁהָיָה לִי יֶצֶר הָרַע חָזָק.

מוֹהֲרָא"ש הָיָה מְדַבֵּר דְּרָשׁוֹת עַל גְּבֵי דְרָשׁוֹת עַל הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל לְקַרֵּא אֶת כָּל קָרִיאַת שְׁמַע, וְהַתְּחַלְתִּי לְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל זֶה, אֲבָל הִרְגַּשְׁתִּי שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה צְחוּק מְעַצְמִי, כִּי אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲנִי אֶקְרֵא אֶת כָּל הַקָּרִיאַת שְׁמַע, וְכַשְׁמַגִּיעַ הַלִּילָה אֲנִי שׁוֹב לֹא קוֹרֵא אֶת כָּל הַקָּרִיאַת שְׁמַע. וְגַם רְצִיתִי מְאוֹד לְקַרֵּא קָרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הָאָרִיז"ל, הִיִּיתִי מְבַקֵּשׁ בְּמִקּוּמוֹת הַקְּדוֹשִׁים וּבְאוּמָן בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ: **"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֶה לְקַרֵּא אֶת קָרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הָאָרִיז"ל"**, וְכֵן בְּקִשְׁתִּי שְׁנַיִם, עַד שֶׁהִנְסִיוֹן הַתְּבַטֵּל, וְהַיּוֹם אֲנִי חוֹשֵׁב לְאַחֹר בְּפִלְיָאָה: 'מָה? עַל זֶה בְּקִשְׁתִּי? כְּמָה זִמְנָן כְּבָר לֹקַח לְקַרֵּא קָרִיאַת שְׁמַע? לֹקַחִים אֶת סֵדֵר קָרִיאַת שְׁמַע וְאוֹמְרִים: **"אֲשִׁמְנוּ!"**

אֲנִי מְסַפֵּר לָכֵן אֶת זֶה, כִּי אוֹתוֹ דְּבַר יִשְׁנָם שְׁחוּשְׁבִים: 'אֲנִי לֹא יְכוֹל

בְּמוֹצָאֵי שְׁבֹת... כֵּן תִּהְיֶה רַגוּעִים מְסַפֵּיק לְשְׂבוּעַ הַבָּא. בְּלִיל שְׁבֹת בְּבֹאטֵעַ אֲתֶם יְכוֹלִים לְבוֹא, כִּי בְּשֹׁבֵת בְּבִקְרָא אֵין תְּלַמּוּד תּוֹרָה, כְּמוֹ כֵּן כְּשֵׁי שַׁחַג, חַל הַמוּעֵד, אֲשִׁפִּיזִין וְשִׁמְחַת בֵּית הַשׁוֹאֲבָה, אֲתֶם יְכוֹלִים לְרַקֵּד עַד עֲלוֹת הַשַּׁחַר, אֲבָל בְּיוֹם שֵׁשׁ לַמּוֹדִים - אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם - לְכוּ לִישָׁן מִקֵּדָם.

וְאֶפְלוּ שֶׁלֹּא יְכוֹלִים לְהִרְדָּם, בְּכָל זֹאת תִּכְנָסוּ לַמָּטָה, כִּי כְּשִׁשׁוּכְבִים בַּמָּטָה וְסוֹגְרִים אֶת הָעֵינַיִם - זֶה כְּבָר טוֹב.

להקדים לאט לאט את זמן השכיבה

מְלַמְּדִים יְקָרִים, הַדְּבַר הָרָאוּשׁוֹן הוּא לְלַכֵּת לִישָׁן מִקֵּדָם. אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁתִּשְׂאָלוּ אוֹתִי: אֵיךְ אֶפְשָׁר לְלַכֵּת לִישָׁן מִקֵּדָם, הֲרִי צְרִיכִים גַּם לְדַבֵּר עִם הָאִשָּׁה, וְהֲרִי צְרִיכִים גַּם לַעֲזֹר בְּבֵית?

הַתְּשׁוּבָה הִיא: נִכּוֹן שְׂצְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הָאִשָּׁה וְנִכּוֹן שְׂצְרִיכִים לַעֲזֹר בְּבֵית, וּבְכָל זֹאת צְרִיכִים 'בְּהִדְרָגָה' לְהַקְדִים אֶת זִמְנָן הַשְּׁנָה. מְלַמֵּד שֶׁהוּא רָגִיל לְלַכֵּת לִישָׁן 'בְּשַׁעַה שְׁתַּיִם' לְפָנוֹת בְּקָר, שִׁיזִיז אֶת זֶה קִדְּם לְשַׁעַה אַחַת, וְאַחַר כֵּן לְשַׁעַה עֲשָׂרָה וְחֻצִי, וְאַחַר כֵּן לְשַׁעַה אַחַת עֲשָׂרָה.

תבקש מהשם על הנסיון שלך

זֶה לֹא יִצְלִיחַ בְּרַגַע אֶחָד, כִּי שׁוּם דְּבַר לֹא הוֹלֵךְ בְּרַגַע אֶחָד, אֲבָל אִם

אחת ויוצא מהאזן השנייה, ועוד צועקים על הילדים למה המלים לא חודרות, אבל המלים שלך הן מלים חלולות, אתה לא הולך למקנה, אתה לא נוטל ידים בבקר, ואתה לא מתפלל במנין, למה שהילדים יקשיבו לך?!

רגוע או מתש

אם קמים מאחר ורצים מיד אל הילדים, אזי צועקים על הילדים: "למה אתה לא יושב? בא הנה! אני אתן לך כזו צביטה שתזכר את זה..." למה מגיע לו צביטה? למה הוא צריך לזכור את זה? - פי המלמד לא ישן מספיק! מי אומר שמותר לך לבוא לתלמוד תורה?!

כשמלמד רואה שני ילדים נאבקים ראש בראש, אם המלמד ישן מספיק והוא שבע, הוא יכול לעצור את זה, הוא מפריד בין שני הילדים, הוא מקשיב מי הרביץ ומי התחיל, ואחר כך הוא יכול בשלוח לשקל מה צריך לעשות, אם באמת צריכים להרביץ לאחד מהם או לעשות איזה צעד פראי, ולעמת זאת אם המלמד עיף, הוא מתחיל מיד להרביץ, להציק ולבייש.

חדר מלמדים למנוחה

חייב להיות 'חדר מלמדים', שמלמד יוכל לנוח בו קצת לחמש דקות ולהתאושש, ואם הוא רוצה שיתפס תנומה קלה.

זה דבר חשוב מאוד, פי אחרי שפנמנמים ואוכלים משהו, נהיים אדם אחר לגמרי.

ומטמא, ואם כן נוטלים ידים: "אקרי קדוש" אזי קדושים.

מלמד צריך ללכת למקנה

אני רוצה לחזק את המלמדים שילכו בבקר למקנה; לא בלילה. כשטובלים, נהיים אדם אחר לגמרי, עם מח אחר לגמרי; הכל שונה מאד.

ראיתי מקדם מכתב בשאלות ותשובות ברסלב (חלק טו, מכתב ב' אלפים, ג) שאחד שואל את מוהרא"ש אם מלמד צריך ללכת למקנה, ומוהרא"ש כותב לו מכתב מאוד קריף, כמה זה נחוץ שמלמד ילך למקנה.

ללכת להתפלל בבית הכנסת

אני גם רוצה לחזק אתכם ללכת להתפלל עם מנין בבית הכנסת.

קבלתי דרישת שלום על מלמד, אברך אחד ספר לי: "ראיתי מלמד מתפלל שחרית בבית הכנסת של הקריה, על השלחן היה מנח דף עם כל השמות של התלמידים שלו, והמלמד לקח את הדף ובקש מהשם: 'רבנו של עולם תעזר לי עם שלמה'לע, עם משה'לה, עם יואליש, עם נחמן, עם אליעזר, וכך הלאה; הוא בקש מהקדוש ברוך הוא על כל ילד."

בואו בבקר להתפלל בבית הכנסת, במנין, ותבקשו על כל הילדים.

בלי יראת שמים המלים חלולות

אני רוצה לחזק את המלמדים שיבקשו מהשם יתברך שילכו לישן מקדם. ולפני שהולכים לישן שיכינו קערה ונטלה, ובבקר ירצו למקנה וילכו להתפלל בבית הכנסת, וכך תזכו שהמלים שלכם יחדרו בילדים, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (ברכות ו): "כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין".

לפעמים אפשר לדבר שנה שלמה אל ילדים, וזה נכנס באזן

ללכת לישן מקדם, אני הולך לישן מאחר, - אתה מבקש על זה?! תבקש על זה בכל יום: "רבנו של עולם, אני רוצה ללכת לישן מקדם, אני רוצה להיות רגוע; רבנו של עולם אני מלמד וכל הראש והמח שלי צריך להיות בשביל הילדים".

הראש של המלמד חייב להיות אצל הילדים

מלמד או מנהל או כל מי שיש לו קשר עם ילדים, צריך לדעת שאפשר לעשות את העבודה רק אם כל הראש וכל המוח - נמצאים אצל הילדים.

ואם הראש שלך מנח במקום אחר, זהו עול ואתה חייב להתפטר. אני חוזר על זה עוד פעם: אני כבר אסתדר; אפלו שכל המלמדים יביאו אלי היום פתק שכתוב עליו: "אנחנו הולכים", אני גם אסתדר, הקדוש ברוך הוא יעזר לי.

אבל אתה תתבונן: 'מותר לי להיות כאן כשהראש שלי מנח במקום אחר, הראש שלי מנח בעסקים, ויש לי איזו דרך שאני מצליח לשלב את זה ביחד עם הילדים? - התשובה היא: לא! כי כל הראש והמח צריך להיות אצל הילדים.

אני מבקש ממכם, תגידו בבית שהפלאפון על מצב שקט, ואתם לא תשמעו כשמתקשרים, ואם יש מקרה חרום, שיתקשרו למנהל.

נטילת ידים בבקר מביאה הצלחה

אני רוצה לחזק את המלמדים שיטלו ידים בבקר ליד המטה. יום שבו נוטלים ידים הוא יום מצלח.

בבית שלנו גדלנו, אם ילד נפל, או שהוא קם על צד שמאל, או שהוא מקבל מכות כל הזמן, מיד תלו את זה בנטילת ידים, אמא שלי אמרה מיד: "אוי, שכחו לטל לו ידים בבקר, לכן הוא נופל, ומקבל מכות".

וכך הרי כתוב בזהר הקדוש (וישב דף קפד): אם לא נוטלים נטילת ידים: "אקרי טמא", אזי האדם הוא טמא

מקול ברסלב

רשימת כל שיעורי הינוך

(כאדיש)

מדאש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישו 1-2-4-2-1

- שמועז והנהו נמשכב -

איפה כתוב שרבנו אמר שלא להכות ילדים?

שאלה?

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

איפה כתוב שרבנו אמר שלא להכות ילדים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ו' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

תלמידיו של רבנו ז"ל היו מקשרים מאד אל רבנו, הם היו שואלים את רבנו בכל דבר איך להתנהג. כך גם הם ספרו על כל פרט שקרה אצלם. בפרט הצדיק רבי נתן זכרונו לברכה היה תמיד מספר לרבנו כל דבר, והוא היה מתבונן בתנועות שרבנו עושה כדי לדעת אם הוא עושה נכון או שהוא הוא צריך לתקן משהו.

פעם רבי נתן ספר לרבנו מה שקרה אצלו בבית בשבת האחרונה. רבי נתן תמיד היה מביא אורחים מבית הכנסת שיבואו לאכל אצלו, אבל בשבת האחרונה בנו לא רצה להכנס לסעודת השבת ולשבת ליד האורח שהוא הביא הביתה, כי נדף ממנו ריח רע וכו', ורבי נתן נתן סטירה לבנו כדי שיצית ויכנס לסעודה. כשרבנו שמע את הספור מרבי נתן הוא אמר לו: "קדם כל אני רוצה שמהיום והלאה תביא רק אורחים שאתה יכול לשוחח אתם בלמוד, לא סתם ארחי פרחי, ועוד ילד מפים אותו?!" מהדבור הזה כבר התקבל אצל אנשי שלומינו שלא מפים ילדים.

זה נאמר על ילדים קטנים; בילדים גדולים זו הלכה מפורשת (יורה דעה סימן רמ, סעיף כ) שאסור להכותם, כי עוברים על (ויקרא יט, יד): "ולפני עור לא תתן מכשל".

באמת כשמתבוננים רואים שסטירות זה בכלל לא חנוף, אלא כשמים ילד זה רק כדי להוציא את העצבים. לכן אסור להרביץ לילדים; לא רק שזה לא עוזר, זה עוד יעשה הרבה יותר גרוע וכו'.

בנדאי שצריכים להזהר שמילה של ההורים תהיה יקרה וחשובה; כמו כן ילדים צריכים לציית. מתגמלים אותם כשהם מציתים ומענישים אותם אם הם לא מציתים. לדגמא, אם הילד לא מצית - הוא לא הולך לישן כשאוטורים לו, מזהירים אותו שהוא לא יוכל לשחק וכו', אבל לא מרביצים. למפות אין שום קשר לחנוף, זה סתם כדי להוציא את העצבים.

צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שיזכו לילדים כשרים. היה חסיד ברסלב שהצליח מאד עם כל ילדיו, כששאלו אותו: "איך זכית שכל ילדיך הם יהודים כשרים?" הוא ענה: "מה אתם חושבים, קטפתי אותם מהעץ?! שפכתי הרבה דמעות להשם יתברך שאזכה לראות מהם נחת; הייתי בוכה כל יום להשם יתברך שיתן לי ילדים כשרים, לכן זכיתי לילדים כשרים".

... (ספר עצתו אמונה חלק ו', מכתב תפ)

מה עושים עם ילד שמרביץ?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בני בן הארבע לא מפסיק להרביץ ולחת מכות לכל מי שעומד בדרכו, ממש עכשו קבלתי ממנו מכות עם מטריה; מה עושים?

כשאני מרביץ לו זה לא עוזר, וצעקות בודאי שלא עוזרות. אבל המצב כבר ממש בלתי נסבל. אני יכול להרביץ לו חזק מאד באפן שאף פעם לא הרבצתי לילד, אני יודע בתוכי שזה לא בסדר, אבל מה אני יכול לעשות שהוא לא מבין שפה אחרת. עכשו רציתי לקשר לו את הידים והרגלים

בצורה שלא תכאיב לו, אבל התאפקתי; מה אני בן יכול לעשות?

הוא מתחיל להתפרע ממש על כל דבר קטן שלא הולך לו כמו שהוא רוצה, ואני ממש לא מצליח להסתדר אתו; מה עושים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדוש פרשת תולדות, ג' כסלו, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

להכות לא עוזר, לצעק גם לא עוזר וכל מה שרק עושים בשביל חנוף מתוך עצבים לא עוזר.

חנוף הוא עבודה קשה אבל משתלמת. שלמה המלך אומר (משלי כט, טו): "שכב ותזכחת", המקל והתזכחה, "יתן חכמה", נותנים חכמה לילד; אם מלמדים את הילד איך להתנהג - הוא נהיה חכם. קל מאד לא לחנך בהתחלה, אבל בסוף אי אפשר לסבל את הצער והקאב. כפי שהוא ממשיך ואומר (שם): "ונער משלח", כלומר הילד שמרשים לו לצאת ולבוא, לעשות מה שהוא רוצה - "מביש את אמא שלו".

חנוף מתחיל אצל ילדים מאד קטנים. שלמה המלך אומר (שם כב, טו): "אולת, קשורה בלב נער", ילד קשור לשטויות, והורים צריכים להוציא את זה ממנו. הורים צריכים ללמד את הילדים הקטנים, ילדים מאד קטנים מגיל שנתיים - לשמע בקול אבא ואמא, לא על ידי צעקות ומפות. איך מלמדים את זה? על ידי שאומרים פעם פעמים: "שלוש ושלוש ושלוש" ואלף פעם: "צריף לשמוע בקול אבא", "צריף לשמוע בקול אמא" - עד שהילדים מבינים שצריכים לציית.

עוד דבר חשוב להורים. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן נט): "מסגל יותר לבנים להיות רחוק מהם, לבלי להיות דבוק בהם, לשעשע בהם בכל פעם, רק לבלי להסתפל עליהם כלל", יותר בריא

לילדים להתרחק מהם ולא להיות דבוק אליהם חזק מידי, ולא לשחק אתם כל הזמן, עדיף לא להסתפל עליהם; כי כשמשחקים יותר מדי עם הילדים - הם חושבים שהאבא הוא חבר, והם מדברים אל האבא כמו אל חבר.

תבקש מהשם יתברך שהילדים שלך יהיו יהודים פורים. מוהרא"ש ספר, פעם הגיע יהודי אל החפץ חיים וזכותו יגן עלינו ובקש ברכה לילדים טובים, החפץ חיים קם ממקומו והוציא מארון הספרים תהלים ישן שהיה מנפח מדמעות, הוא הראה את זה ליהודי ואמר: "אתה רואה? זה ספר התהלים של אמי עליה השלום, בו היא היתה בוכה כל יום שיהיו לה ילדים טובים, כך זוכים לילדים טובים."

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויצא תשפ"ג)

מה לעשות עם הילדים שלי שלא רוצים לשבת בשלחן השבת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

התחלתי לשמע את השעורים שלכם בקיץ האחרון וזה מאד שנה לי את החיים לטובה בכל המובנים. כמו כן התחלתי ללמוד תורה כל יום, אני עובר על הפרשה ואני אומר בכל יום שלושה פרקי משניות; אני מרגיש ממש באדם חדש.

רציתי לשאל לגבי מה שראש הישיבה שליט"א אומר תמיד שיספרו ספורים לילדים בשלחן השבת,

בשבועות האחרונים אני משתדל לספר ספורים בשלחן השבת, אבל הילדים שלי בכלל לא מקשיבים לי, הם רבים ביניהם במשך כל הסעודה, האם יש איזו עצה לזה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אל תחשב שרק הילדים שלך שובבים וקופצניים וכו', זה הטבע הנריא של ילדים; ילדים בריאים קופצים ורבים בשלחן השבת והעבודה של ההורים היא לנסות עם כל החכמות לגרם שהסעודה תהיה מענינת.

כשיש ילדים בוגרים וצעירים בפית צריכים לעשות את הסעודה מענינת לשניהם. אי אפשר לדרש מילדים קטנים לשבת בשלחן במשך כל הסעודה, לכן טוב שבתחלת הסעודה ידברו לילדים הקטנטנים, כל זמן שהם עדין משתתפים בסעודה, ואחר כך כשהילדים הקטנים הולכים לשחק - צריכים לבלות עם הבוגרים; עוברים על הפרשה, שואלים כל ילד שאלה ומרחיבים את התשובה עם מדרשים מענינים וכו'.

כמוכן עם כל החכמות והעצות צריכים לעשות הרבה תפלות כל שבוע לפני שמגיעה השבת שיזכו לשבת שמחה עם האשה והילדים. כי היצר הרע מפחד מאד מהשבת, הוא יודע ששבת זה זמן שהיהודי נדבק להשם יתברך ובשבת בונה היהודי

את ביתו, את אשתו ואת ילדיו, לכן הוא גורם שיהיו מחלקת ומתח, העקר שהשבת תהרס. כפי שהצדיק הקדוש החיד"א זכותו יגן עלינו אומר בספר

עבודת הקודש (מורה באצבע סימן ד, אות

קמ) שבערב שבת מגיע השטן לכל

בית יהודי וגורם שתפרץ מחלקת בין

בעל ואשה; הוא מאד מפחד כשבעל

ואשה סובלים אחד את השני, בעקר

בשבת קדש, כי כשבעל ואשה סובלים

זה את זה וחיים ביחד באהבה ושלום

אזי אין לו שום שליטה עליהם, כפי

שרבנו אומר (ספר המידות אות מריבה, סימן

סו): "במקום מריבה שם השטן",

עוד אומר רבינו (שם אות שלום, סימן יח):

"הברכה בא על ידי שלום"; לכן

צריכים לבקש הרבה מאד מהשם

יתברך שלא יריבו ולא יכעסו על כל

דבר קטן שקורה, כך ינצלו מהשטן

ויזכו לשבת שמחה.

העקר תדאג שתהיה אוירה שמחה

אצלך בבית; אם תהיה שמח כל

הבעיות יעלמו. הילדים מצפים כל

השבוע לשבת קדש - זמן שמבלים

אתם בשמחה ובמנוחה.

זכר שהכל תלוי בראש המשפחה;

אם האבא שמח הכל טוב, ואם האבא

עצבני - אזי מר מאד. האבא לא צריך

לעשות עסק מפל דבר קטן, לא כל

דבר צריכים לראות ולא כל דבר

צריכים לשמע; אם תהיה בשמחה

יהיה לכל הילדים חשק לשבת לידך

ולשמח אתך בסעודה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(עצתו אמונה חלק ו, מכתב תסא)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזק (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363 / 845-351-9060

קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב

שיעורים; חיוזק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / אנגליה 03303502361 / 845-351-0910

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 1152354370

מייל חיוזק יומי chizikyomi@gmail.com